

”ميني ٻچي - گرهست وهنوار ۾ رهتي هئي اٿسا ٿرستي بنو جو ڪسي پي
چيز ۾ آسڪتي نه رهي، همارا ڪچ پي نهين، اٿسا بيگر بن جائو“

پرشن :- ٿر بچون ڪي پرشارت ڪي منزل ڪوٺسي هئ؟

اُتر :- آپ مري مر گئي دنيا، يهي هئ تمهاري منزل. شرير سين ممتو ٿوٽ جاء. اٿسا
بيگر بنو جو ڪچ پي ياد نه آئي. آتما اُشريري بن جائي. بس، همڪو واپس جانا هئ. اٿسا
پرشارت ڪرني والي بيگر ٿ پرنس بنتي هئ. ٿر ٻچي هين فقير سين امير، امير سين فقير
بنتي هو. جب ٿر امير هو تو ايڪ پي غريب نهين هوتا هئ.

اوم شانتني . باپ بچون سين پوچتي هئ ڪ آتما سُنتي هئ يا شرير سُنتا هئ؟ (آتما) آتما
سُنينگي ضرور شرير دواران. ٻچي لکتي پي اٿسي هئ فلاڻي ڪي آتما باپ دادا ڪو ياد ڪرتي هئ.
فلاڻي ڪي آتما آڄ فلاڻي جڳهه جاتي هئ. يهه جئسي عادت پر جاتي هئ، هر آتما هئ. ڪيونڪ
بچون ڪو آتما ايمان بننا هئ. جهان پي ديکتي هو، جانتني هو آتما اؤر شرير هئ اؤر انڀر هئ دو
آتمائين. ايڪ ڪو آتما اؤر ايڪ ڪو پرم آتما ڪهتي هئ. پرماتما خد ڪهتي هئ مئن اس شرير
۾، جس ۾ انڪي آتما پي پرويش رھتي هئ، مئن پرويش ڪرتا هون. شرير بگر تو آتما ره نهين
سڪتي. اب باپ ڪهتي هئ اپني ڪو آتما سمجھو. اپني ڪو آتما سمجھينگي تب باپ ڪو ياد
ڪرينگي اؤر پوتر بن شانتني ڌام ۾ جائينگي. اؤر ڦر دٿوي گڻ پي جتنا ڌارڻ ڪر اؤر ڪرائينگي،
سوڌرشن چڪرڌاري بن ڪر اؤر بنائينگي اُتنا اونچ پڌ پائينگي. اس ۾ ڪوئي مونجهتي هو تو پوچ
سڪتي هو. يهه تو ضرور هئ مئن آتما هون، باپ بچون ڪو هين ڪهتي هئ جو برهمڻ بني هئ.
دوسرون ڪو نهين ڪهينگي. ٻچي هين پريه لگتي هئ. هرايڪ باپ ڪو ٻچي پريه لگتي هئ.
دوسري ڪو پل ٻاهر سين پيار ڪرينگي پرنٽو ٻڌي ۾ هئ يهه هماري ٻچي نهين هئ. مئن بچون
سين هين بات ڪرتا هون. ڪيونڪ بچون ڪو هين پڙهانا هئ. باقي ٻاهر والون ڪو پڙهانا تمهارا
ڪام هئ. ڪوئي تو جهت سمجھ جاتي هئ، ڪوئي ٿورا سمجھ ڪر چلي جائينگي. ڦر جب
ديکينگي يهان تو بهت وڌي هو رهي هئ تب آئينگي. ديکين تو سهين. ٿر يهي سمجھائينگي ڪ
باپ سڀي آتمائون وا بچون ڪو ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو. سڀي آتمائون ڪو پاون باپ هين بناتي
هئ. وهه ڪهتي هئ ميرِي سواءِ اؤر ڪوئي ڪو ياد نه ڪرو. ميرِي اوپچاري ياد رکو تو تمهاري آتما
پاون بن جائينگي. پنت پاون مئن ايڪ هين هون. ميرِي ياد سين هين آتما پاون بنينگي. اس ليئي
ڪهتي هئ بچون، مام ايڪم ياد ڪرو. باپ هين پنت راجيه سين پاون راجيه بناتي هئ. لبريت
ڪرتي هئ. ڪهان لي جاتي هئ؟ شانتني ڌام ڦر سڌام.

مؤل بات هين هئ پاون بنني ڪي. 84 ڪا چڪر سمجھانا پي سهج هئ. چتر ديکني سين هين
نشچيه بٽڻ جاتا هئ. اس ليئي بابا سدا ڪهتي رھتي هئ ميوزم ڪولو پيڪي سين. تو منشون ڪو
پيڪا کينچينگا. بهت آئينگي ٿر يهي سٺائينگي ڪ هم باپ ڪي شريمت پر يهه بن رهي هئ.
باپ ڪهتي هئ مام ايڪم ياد ڪرو اؤر دٿوي گڻ ڌارڻ ڪرو. بئج تو ضرور ساڻ هونا چاهيئي.
ٿر جانتني هو هر بيگر ٿ پرنس بنينگي. پھلي تو ڪرشن بنينگي نان. جب تڪ ڪرشن نه بني

تب تک نارائڻ بن نه سگي. بچي سين بڙا هو تب نارائڻ نام ملي. تو ان ۾ دونو چتر هئا. تم يه بنتي هو. آبي تم سڀ بيگر بني هوئي هو. يه برهماڪمار ڪماريان پي بيگرس هئا. انڪي پاس ڪچ پي نهين هئا. بيگر اڙتات جنڪي پاس ڪچ پي نه هو. ڪوئي ڪوئي ڪو هم بيگر نهين ڪهينگي. يه بابا تو هئا سڀ سين بڙا بيگر. اسر پورا بيگر بننا هوتا هئا. گر هست وهنوار ۾ رهتي آسڪتي ٿوڙني هوتي هئا. تم نين ڊراما انوسار آسڪتي ٿوڙ دي هئا. نشچيه ٻڏي هين جانتني هئا، همارا جو ڪچ هئا وه بابا ڪو دي ديئا. ڪهتي پي هئا نان هي پڳوان، آپ نين جو ڪچ ديئا هئا وه آپڪا هين هئا، همارا نهين هئا. وه تو هوتا هئا پڙتي مارگ. اس سميه تو بابا دور ٿا. آب بابا بهت نزديڪ هئا. سامني انڪا بننا هوتا هئا.

تم ڪهتي هو بابا، بابا ڪي شرير ڪو نهين ديڪنا هئا. ٻڏي چلي جاتي هئا اوپر. پل يه لون ليئا هئا شرير هئا پرنٽو تمهاري ٻڏي ۾ هئا هر شو بابا سين بات ڪرتي هئا. يه تو ڪرائي پر ليئا هئا رت هئا. انڪا ٿوريئي هئا. يه تو ضرور هئا، جتنا بڙا آدمي هونگا تو ڪرايا پي بهت ملينگا. ڪان مالڪ ديڪينگا راجا ڪان لپتي هئا تو ايڪ هزار ڪرائي ڪا چار هزار بول دينگا. ڪيونڪ سمجهتي هئا يه تو ڏنوان هئا. راجي لوگ ڪي پي بولينگي نهين ڪ يه تو جاستي لپتي هو. نهين، انهن ڪو پئسي آد ڪي پرواه هين نهين رهتي هئا. وه خد ڪوئي سين بات نهين ڪرتي هئا. پرائيويت سيڪريٽري هين بات ڪرتي هئا. آج ڪلهه تو رشوت بگر ڪام نهين چلتا. بابا تو بهت انپوي هئا. وو لوگ بڙي ريل هوتي هئا. چيز پسند ڪي بس، ڦر سيڪريٽري ڪو ڪهينگي ان سين فئصلا ڪر لي آڻو. ائسي مال ڪول ڪر رڪينگي. مهاراجا مهاراڻي دونو آئينگي، جو چيز پسند هونگي ان پر صرف آنڪ سين اشارا ڪرينگي. سيڪريٽري بات ڪر، بيچ ۾ اپنا حصا نڪال لپتي هئا. ڪوئي ڪوئي راجائين سات ۾ پئسا لي آتي، سيڪريٽري ڪو ڪهينگي انڪو پئسا دي دو. بابا تو سڀڪي ڪنيڪشن ۾ آئي هئا. جانتني هئا ڪئسي ڪئسي انهن ڪي ائڪٽ چلتي هئا. جئسي راجائون ڪي پاس خزانچي رهتي هئا، وئسي يهان پي شو بابا ڪا خزانچي هئا. يه تو ٿرستي هئا. بابا ڪا ان ۾ ڪوئي موه نهين هئا. اس نين اپني پئسي ۾ هين موه نهين رڪا، سڀ ڪچ شو بابا ڪو دي ديئا تو ڦر شو بابا ڪي ڏن ۾ موه ڪئسي رڪينگي. يه ٿرستي هئا. جنڪي پاس ڏن رهتا هئا، آج ڪلهه تو گورنمينٽ ڪتنا چاچ ڪرتي هئا. ولات سين آتي هئا تو ايڪدم اچي ريت چاچ ڪرتي هئا.

آب تم بچي جانتني هو ڪئسي بيگر بننا هئا. ڪچ پي ياد نه آئي. آتما اشريري بن جائي. اس شرير ڪو پي اپنا نه سمجهي. همارا ڪچ پي نه رهي. باپ سمجهاتي هئا، اپني ڪو آتما سمجهو، آبي تمڪو واپس جانا هئا. تم جانتني هو بيگر ڪئسي بننا هوتا هئا. شرير سين پي ممتو ٿوٽ جائي. آپ مئي مر گئي دنيا. يه منزل هئا. سمجهتي هو بابا نيڪ ڪهتي هئا. آب همڪو واپس جانا هئا. شو بابا ڪو تم جو ڪچ ديتي هو. اسڪا ڦر رٿرن ۾ دوسري جنم ۾ مل جاتا هئا. اس ليئي ڪهتي هئا يه سڀ ڪچ ايشور نين هين ديئا هئا. آگي جنم ۾ ائسا اچا ڪرم ڪيئا هئا، جسڪا ڦل ملا هئا. شو بابا رڪتا ڪسڪا پي نهين هئا. بڙي بڙي راجائين، زميندار آد هوتي هئا تو انڪو نظرانا پي ديتي هئا. ڦر ڪوئي نظرانا

ليٽي، ڪوئي نھين ليٽي. وھان تو ٿم ڪڇ پي ڊان پڻج نھين ڪرتي ھو. ڪيونڪ وھان تو سيڪي پاس پئسي بھت ھئ. ڊان ڪسڪو ڪرينگي؟ غريب تو وھان ھوتي نھين. ٿم ھين فقير سين امير اور امير سين فقير بنتي ھو. ڪھتي ھئ نان انڪو تندرستي بخشو. ڪرپا ڪرو. يھ ڪرو. آگي شروع ۾ پي شو بابا سين مانگتي ٿي. ڦر ويچارڻي بن گئي ھئ تو سيڪي آگي جاتي رھتي ھئ. ڪھتي ھئ جھولي ڀر دو. ڪتني پٿر ٻڌي ھئ. ڪھتي پي ھئ پٿر ٻڌي سين پارس ٻڌي بناتي ھئ. تو ٿم بچون ڪو خوشي بھت رھني چاھيئي. گائن پي ھئ آتي اندريه سڪ پوچنا ھو تو گوپي ولپ ڪي گوپ گوپيون سين پوچو. ڪسڪو بھت فائدا ھوتا ھئ تو بھت خوشي ھوتي ھئ. تو ٿم بچون ڪو پي بھت خوشي رھني چاھيئي. ٽمڪو 100% خوشي ٿي ڦر گھٽي گئي. آب تو ڪڇ پي نھين ھئ. پھلي ٿي بيحد ڪي بادشاھي. ڦر ھوتي ھئ حد ڪي راجاڻي، آلپ ڪال ڪي ليئي. آب ٻرلا ڪي پاس ڪتني ڏير ملڪيت ھئ. مندر بناتي ھئ، اس سين ڪڇ پي نھين ملتا. غريبون ڪو ٿوريئي ڪڇ ڏيتي ھئ. مندر بنايا، جھان منش آڪر ماڻا ٿيڪينگي. ھان، غريب ڪو ڊان ۾ ڏيتي ھئ تو اسڪا رٿن ۾ مل سڪتا ھئ. ڌرمشالا بناتي ھئ تو بھت منش جاڪر وھان وشرام پاتي ھئ تو دوسري جنم ۾ آلپ ڪال ڪي ليئي سڪ مل جاتا ھئ. ڪوئي ھاسپيٽل بناتا ھئ تو پي آلپ ڪال ڪي ليئي سڪ ملتا ھئ ايڪ جنم ڪي ليئي. تو بيحد ڪا باپ بچون ڪو بئٽ سمجھاتي ھئ. اس پرشوتر سنگھ ڀڳ ڪي بھت مھما ھئ. تمھاري پي بھت مھما ھئ جو ٿم پرشوتر بنتي ھو. ٿم برھمڻون ڪو ھين پڳوان پڙھاتي ھئ. وھي گيان ڪا ساگر ھئ. اس ساري منش سرشتي روپي ورڪي ڪا ٻيچ روپ ھئ. ساري ڊراما ڪي آڊ مڌي انت ڪا راز سمجھاتي ھئ. ٿم سين پوچينگي ڪيا ٽمڪو پڙھاتي ھئ! بولو، ڪيا يھ پوڻ گئي ھو ڪ گيتا ۾ پڳوانو واچي ھئ نان، مئن ٽمڪو راجائون ڪا راجا بناتا ھون. اسڪا آرٿ ٿم آبي سمجھتي ھو. پنت راجائين پاون راجائون ڪي پوجا ڪرتي ھئ اس ليئي باپ ڪھتي ھئ ٽمڪو راجائون ڪا راجا بناتا ھون. يھ لڪشمي نارائڻ سورڳ ڪي مالڪ ٿي نان. سورڳ ڪي ديوتائون ڪو دواپر ڪلھيگ ۾ سڀ نمڻ پوجن ڪرتي ھئ. ان باتون ڪو آبي ٿم سمجھتي ھو. پڳت لوگ ڪڇ پي سمجھتي ٿوريئي ھئ. وھ تو صرف شاسترون ڪي ڪھاڻيان پڙھتي سُنٽي رھتي ھئ. باپ ڪھتي ھئ ٿم جو گيتا آڏا ڪلپ سين پڙھتي سُنٽي آئي ھو. اس سين ڪڇ پراپتي ھوئي؟ پيت تو ڪڇ پي پرا نھين. آبي تمھارا پيت ڀر رھا ھئ. ٿم جانتي ھو يھ پارٿ ايڪ ھين وار چلتا ھئ. خد پڳوان ڪھتي ھئ مئن اس تن ۾ پرويش ڪرتا ھون. باپ انڪي دواران بولتي ھئ تو ضرور پرويش ڪرينگي. اوپر سين ڊئريڪشن دينگي ڪيا! ڪھتي ھئ مئن سنمڪ آتا ھون. آبي ٿم سُن رھي ھو. يھ برھما پي ڪڇ نھين جانتي ٿي. آبي جانتي جاتي ھئ. باقي گنڌا ڪا پاڻي پاون ڪرني والا نھين ھئ، يھ ھئ گيان ڪي بات. ٿم جانتي ھو باپ سنمڪ بڻي ھئ، تمھاري ٻڌي آب اوپر ۾ نھين جائينگي، يھ ھئ انڪارٿ. انڪو بابا بوٽ پي ڪھتي ھئ، ڊي پي ڪھتي ھئ. اس ڊي ۾ يھ ھيرا ھئ. ڪتني فرسٽ ڪلاس چيز ھئ. انڪو تور ڪنا چاھيئي سوني ڪي ڊي ۾. گولڊن ايجيڊ ڊي بناتي ھئ. بابا ڪھتي ھئ نان ڌوبي ڪي گھر سين گئي چو. انڪو ڪھتي ھئ چو منتر. چو منتر سين سيڪنڊ ۾ جيون مڪتي، اس ليئي انڪو جادوگر پي ڪھتي ھئ. سيڪنڊ ۾ نشچيه ھو جاتا ھئ ھر يھ بنينگي. يھ باتين آبي ٿم پرنڪٽيڪل ۾ سُنٽي ھو. پھلي جب ستيه نارائڻ ڪي ڪتا سُنٽي ٿي تو يھ سمجھتي ٿي ڪيا؟

اُس سميه تو ڪٿا سُنني سميه وائڻ، اِستمبر آد ياد رهڻا هئا. ستيه نارائڻ ڪي ڪٿا سُن ڪر ڦر مسافري ۾ جاتي ٿي. وهه تو ڦر لوڻ آڻي ٿي. باپ تو ڪهڻي هئا تمڪو ڦر اِس ڇي ڇي دنيا ۾ لوڻا نهين هئا. ڀارت اُمرلوڪ سورڳ ديوي ديوتائون ڪا راجيه ٿا. يهه لڪشمي نارائڻ وشو ڪي مالڪ هئا نان. اِنڪي راجيه ۾ پوئرتا، سڪ، شانتي ٿي. دنيا پي يهه مانگتي هئا وشو ۾ شانتي هو. سڀ مل ڪر ايڪ هو جائين. اَب اِٽني سڀ ڌرم مل ڪر ايڪ ڪئسي هونگي! هرايڪ ڪا ڌرم اَلگ، فيچرس اَلگ اَلگ سڀ ايڪ ڪئسي هونگي! وهه تو هئا هين شانتي ڌار، سڪڌار. وهان ايڪ ڌرم، ايڪ راجيه هوتا هئا. دوسرا ڪوئي ڌرم هين نهين، جو تالي بجي. اُسڪو وشو ۾ شانتي ڪها جاتا هئا. اُڀي تهر بچون ڪو باپ پڙهائ رهي هئا. يهه پي جاتي هو سڀ بچي ايڪ رس نهين پڙهتي هئا. نمبر وار تو هوتي هين هئا. يهه پي راجڌاني اِستاپن هو رهي هئا. بچون ڪو ڪتنا سمجهدار بنايا جاتا هئا.

يهه هئا ايشوريه يونيورسٽي. پڳت لوگ سمجھتي نهين. اُنڪ وار سُنا پي هئا پڳوانو واچيه. ڪيونڪ گيتا هين ڀارتواسيون ڪا ڌرم شاستر هئا. گيتا ڪي تو اُڀرم اُڀار مهما هئا. سرو شاستر مٿي شرومٽي پڳوت گيتا هئا. شرومٽي اَرڻات سریشٽ. سریشٽ تي سریشٽ پتت پاون سدگتي داتا هئا هين ايڪ پڳوان. جو سڀي آتمائون ڪا باپ هئا. ڀارتواسي اَرڻ ڪو سمجھتي نهين هئا. بي سمجھي سين صرف ڪهه ديني هئا سڀ پائي پائي هئا. اُڀي تمڪو باپ نين سمجھايا هئا هر پائي پائي هئا. هر شانتي ڌار ڪي رهندي والي هئا. يهان ڀارت بجاتي بجاتي هر باپ ڪو پي پوڻ جاتي هئا، تو گهر ڪو پي پوڻ جاتي هئا. جو باپ ڀارت ڪو ساري وشو ڪا راجيه ديني هئا، اُنڪو سڀ پوڻ جاتي هئا. يهه سڀ راز باپ هين سمجھاتي هئا. اُڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار:-

- (1) اُتي اِندريه سڪ ڪا اُنڀو ڪرني ڪي ليئي سمرتي رهي ڪ يهه پرشوتر سنگر ڀڳ هئا جب ڪ همين پڳوان پڙهاتي هئا، جس سين هر راجائون ڪا راجا بنينگي. اُڀي هين همين ڊراما ڪي آد مڌيه اُنت ڪا گيان هئا.
- (2) اَب واپس گهر جانا هئا اِس ليئي اِس شرير سين پي پورا بيگر بننا هئا. اِسي پوڻ اُڀني ڪو اشريري آتما سمجھنا هئا.

وردان - باپ سمان رحمدل بن سڀڪو ڪميا ڪر سنيه ديني والي ماستر داتا پو

جئسي باپ ڪو رحمدل، مرسيفل ڪهڻي هئا، اُٿسي آپ بچي پي ماستر رحمدل هو. جو رحمدل هئا وهي ڪلياڻ ڪر سڪتي هئا، اڪلياڻ ڪرني والي ڪو پي ڪميا ڪر سڪتي هئا. وهه ماستر سنيه ڪي ساگر هوتي هئا، اُنڪي پاس سنيه ڪي بنا اوڙ ڪچ هئا هين نهين. ورتمان سميه سمپتي سين پي زياده سنيه ڪي آوشيڪتا هئا. اِس ليئي ماستر داتا بن سڀڪو سنيه ديتي چلو. ڪوئي پي خالي هات نه جائي.

سلوگن - تڀور ڀر شارڻي بنني ڪي چاهنا هئا تو جهان چاهه هئا وهان راه مل جائينگي.